Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: ~

Cím: Pesti séta.

Forrás: Magyar Hirlap

Bp. (Hely) | 1917. IV. 29 (Idő) | (Köt. v. füz.) | (Olda

Osztályozás

Tárgy: 389. 165

Hely

Idő: "1917"

Személy

Pesti séta.

A kis utcában, a régi trafik közelében, egy uj trafik nyilt meg. Ujonan festett táblát tettek ki az ajtó mellé a bel- és külföldi dohányok és szivarok hirdetésével, az ajtó felett nagy dohánylevélnek a képe diszelgett. Megnyilt az uj bolt és abban a pillanatban, amint megnyitották, megjelent az ablakon egy tábla a következő figyelmeztetéssel:

— Dohány, szivar, cigaretta nincs.

Az ember eszével együtt megáll és gondolkozik: hogy hogy hogyan nincs dohány, se szivar, se cigaretta, holott ebben a pillanatban nyitották ki a boltot, az uj trafiknak eme percei a legelső percek, mondhatnám, mesés percek; ide még senki se ment be, innen még senki se jött ki, hát hogy fogyott el máris a dohány, szivar és cigaretta. Mondjuk továbbá, a régi trafikban sincs sohase dohány, se szivar, se cigaretta és éppen csak azért, hogy itt se legyen se dohány, se szivar, se cigaretta, nem volt érdemes uj trafikot nyitni; ehez jó a régi trafik is, olyan trafik legyen, ha uj, amelyikben dohány is, szivar is, cigaretta is legyen. Ha az utcában eddig egy trafik volt és abban nem volt semmi, hát nem segit rajtunk, ha most kettőben nem lesz semmi, mert ámbár egy meg egy az kettő, de semmi meg semmi, az csak semmi.

Bővebb információk szerzése okából beálázkodtam a boltba, ahol apa, anya és kétfelnőtt leány időzött. Kérdezősködtem:

— Nincs?

— Nincs, — felelte nehezen apa.

— Egy szivar se?

— Egy se, — szólt ismét apa.

— Egy cigoretta se?

— Nicht antworten, — intette apát anya.

Erre letettem az alázatosságomat, felvettem a kalapomat és hangosan a következő szónoklatot intéztem hozzájuk:

— Azt mondják meg, mi a fészkes fegyháznak nyitottak trafikot most, amikor nincs áru, amit eladhassanak?

Anya erre igen szelid lett és sóhajtva felelte:

— A jövő miatt, kérem szépen. Ha vége lesz a háborunak, akkor lesz minden, akkor jól fog menni a trafik, ne tessék haragudni, legyen szerencsénk a háboru után, a leányok fogják kiszolgálni tisztelt vevőinket.

Ime gondoskodás a jövőre. Tavasz pezsdül. Készülődések látszanak, bizakodásnak a hangjai hallatszanak, berendezkedések keletkeznek arra a reményre, hogy most már vége lesz a háborunak, a trafikban lesz áru és lesz nagy forgalom ,a leányokat férjhez lehet adni.

A borbély se kiméli már ugy a szappant, mint tavaly ilyenkor, azt mondja: ugy is vége lesz a háborunak, de az lesz aztán az igazi szappanozás, amit a béke örömére csinálunk tisztelt vendégeimnek, kik a háboruban itt maradtak, még a cilinderét is be fogjuk szappanozni. Ugyanezen a vidéken egy már már elfeledett intézmény nyilt meg. Bodega. Bodega a békéhez cimezve. Bodega, mely arra alapitja számitását, hogy ha eljön a béke, megszünik a záróra és ismét lehet bodegázni Budapesten.

Láthatók még más egyéb uj berendezések is, renoválások, átalakitások, házbéremelések, ujra festett konfliskocsik, szalmakalapok, krinolinos szoknyák, papirszipkák, befőttek és cukorsüvegek, vagyis süvegcukrok. Törekvésük mind arra irányul, hogy mint kis üzlete jó üzletek, elérjék a béke idejét.

És minden nap hosszabbak a napok és mindig rövidebbek az éjszakák. Az ég csillag sátora ráborul az alvó városra, a nap világa fáradt embereket felébreszti uj napnak uj munkájára, uj reménykedésekre, uj várakozásokra, de mindig csak várni kell, várni tovább . . . tovább.